

24-01

† Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

ΟΡΘΡΟΣ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

χος π Ἀπόλλωνας

לְמִזְבֵּחַ קָדְשָׁה כָּלָה +

¶ Θεοος Κυρίος καὶ επίτε φανενη

μιν ρίεν λο γη με νος ο ερ χο με νος ρί εν

ο νο μα τι Κυ ρι ε ε ε ε ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τὸ ως ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμενάμην αὐτούς.

χῷ^θε ος Κυριος και ε πεφανενη μιν **χ**ῷ^η

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ἔν ο νο

ՀԱՅՈՒԹՅՈՒՆ

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἄπολυτίκιον.

Ὕχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

ἔχ^K
 Την Α μναδα Κυ ρι ου την καλ λι παρ δε
 νον την Ο σι αν νυν Ξε νην α νευ φη μου
 ουν τες πι στοι γ^v και αγ γε λοις ο μο δι αι
 τον υ μνη σω μεν την του κο σμου τα τερ
 πνα και την δε προ σκαι ρον ζω ην ως ο οναρ
 λο γι σα με ε ε νην την υ περ η μων δε Κυ
 ρι ι ω α δι α λει ει πτως πρε σβε ευ
 ου ου σαν την
 ζα Πα τρι και γι ω και α γι ω

ζα Πα τρι και γι ω και α γι ω
 Πνευ μα τι την (Τὸ αύτό)
 Πνευ μα τι την

καὶ νῦν καὶ αὐτὸς εἰ καὶ εἰς τοὺς αἱ ω
ναὶ τῶν αἱ ω νῶν αἱ μῆνες
καὶ ρεῖ ΠυληΚυρὶ οὐ η αἱ δἱ οἱ δευ
τοὶ χαὶ ρε τειχοὶ καὶ σκεπὴ τῶν προστρέχον
τῶν εἰς σὲ χαὶ ρε αἱ χειμαστελίμην καὶ αἱ πει
ρογαμεὶη τε κουσα εν σαρ κι τον Ποιη
την σου καὶ Θεον πρεσβευ ου σα μη ελλει
πης ψυ περ τῶν αὐτῶν μνου ουν τῶν καὶ προσκυ
νου ουν τῶν το ο κοον σου ου ου ου

Μετὰ τὴν α' σπιχολογίαν, κάθισμα.
·Ο υψωθεὶς. Ὡχος δ'.

Τῇ θεοφόρῳ οἱ πιστοὶ νῦν προσέλθωμεν, οἱ ἐμπεσόντες τοῖς κακοῖς καὶ βοήσωμεν, ἐν ἐπιστρόφῳ λέγοντες καρδίᾳ πιστῶς, πρόφθασον βοήθησον Θεομύριστε Ξένη, τάχυνον ἐκλύτρωσαι ἐκ παντοίων κινδύνων, καὶ εἰρηναίαν δώρησαι ζωήν, τὴν Σὴν γὰρ σκέπην βεβαίαν κεκτήμεθα.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοποίου.
·Ο υψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὴν β' σπιχολογίαν.

Κάθισμα.

·Ο υψωθεὶς.

Πεποικιλμένη καλλοναῖς σῶν ἀγώνων, καὶ λαμπομένη ταῖς αὐγαῖς τῶν θαυμάτων, κύκλῳ

νῦν παρίστασαι τῷ Παντάνακτος Θρόνῳ. Ὁθεν
ἰκετεύουσα μὴ ἐλλίπης, Ὁσία, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
δούλων σου τῶν ἐκ πόθου τελούντων καὶ
εὐφημούντων σου τὴν Ἱεράν, καὶ φωτοφόρον
πανήγυριν, ἔνδοξε.

Δόξα...

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμέν ποτὲ, Θεοτόκε, τὰς
δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ
προϊστασο πρεσβεύουσα, τὶς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ
τοσούτων κινδύνων; Τὶς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν
ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ·
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων
δεινῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλαυον. Κάθισμα.

Ὕχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὔφραίνεται λαμπρῶς, Μυλασσέων ἡ πόλις,
κατέχουσα τὸ Σὸν καλλιπάρθενε σῶμα, καὶ
πόθῳ ἐορτάζει σου τὴν πανέορτον κοίμησιν, ἥν
περίσωζε ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων ταῖς
πρεσβείαις σου, Ὁσία Ξένη, Ὁσίων Μητέρων τὸ
καύχημα.

Δόξα...

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Ὕχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς
ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ
γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ
βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις
τοὺς δούλους σου.

Τὸ α' Ἀνπίφωνον τοῦ δ' Ἡχου.

Ἡχος ῥτος

χ^B
λεκ νε ο τη το ος μου Διπολ λα α
πο λε μει με πα θη λ αλλ αυ τος αν τι λα

βου και σω σον Σωτηρμου Δις
λε λ

οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
πο του Κυ ρι ου λ ως χορτος γαρ πν ρι ε

σε σθεα πε ξη ραμ με νοι Δις
λε λ

λο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι λ
π β

λι γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω
ου ου ται λ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

ται ^π
τη Τρι α δι κη Mo να α δι i ε ρο
κρυ φι ως ^ξ
^μ
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
τον αι ω νων α μην ^β
^π
^β
Α γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα ^β αρ δευ ο ον τα α
πασαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι i αν ^β
Προκείμενον, Ἡχος δ^ν.

χριστος ο Θεος εν τοις αγιοις
αυτοις (διξ) αυτοις

Στιχ. Ἐν Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

24-01-

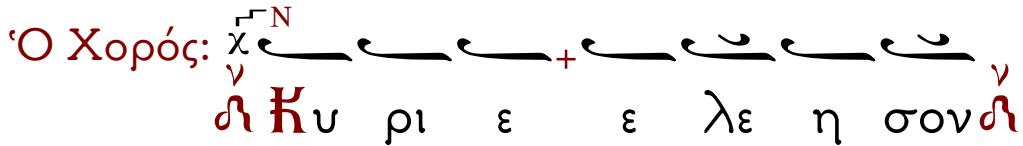
ΟΡΘΟΡΟΣ ΟΣΙΑΣ ΖΕΝΗΣ ΕΟΡΤΑΣΙΜΟΣ

M B
ε θαυμαστο ο ος ο Θε ος εν τοις
α γι οις αυτου ου ου ου ου ου λε

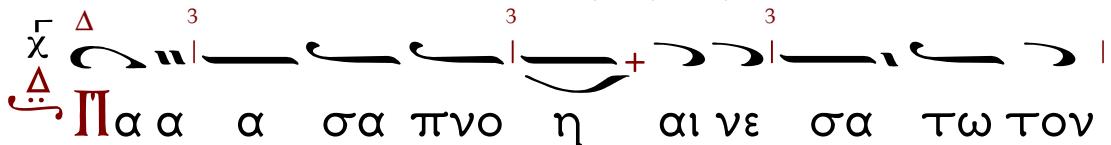
Τάξις Εύαγγελίου τοῦ "Ορθρου"

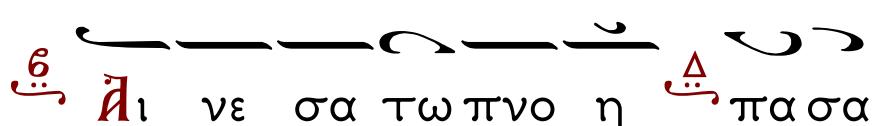
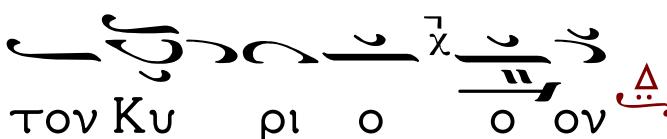
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω

· Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

· Ο Χορός:
Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

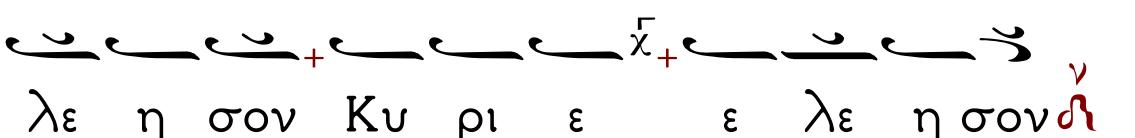
· Ο Ιερεύς: "Οτι Ἀγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

· Ο Χορός:
Δ Ι μη ην Δ

Πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον
Κυ ρι ον (Δίς)

Τὸ τρίτον
Δι νε σα τω πνο η Δ πα σα

τον Κυ ρι ο ον Δ

· Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ..

· Ο χορός:

Δ Κυ ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε

λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Δ

‘Ο Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ
ἀγίου

Εὐαγγελίου. Ὁ Ιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:
Δικαιοπνευματισου

‘Ο Ιερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγιου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός:
Δόξα σοι Κυρίῳ δόξα σοι

‘Ο Ιερεύς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν’ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ'
ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ὄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὕχος πᾶ Δι

Δοξα Πατρι και γιω και Α
γιω Πνευμα τι

Ταις της θεο φορου πρεσβει αις ε
ελεη μον ε ζαλει ψον τα πληθη στων ε
μωων εγ κλη ματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ωνας
των αι ωνων Α μην

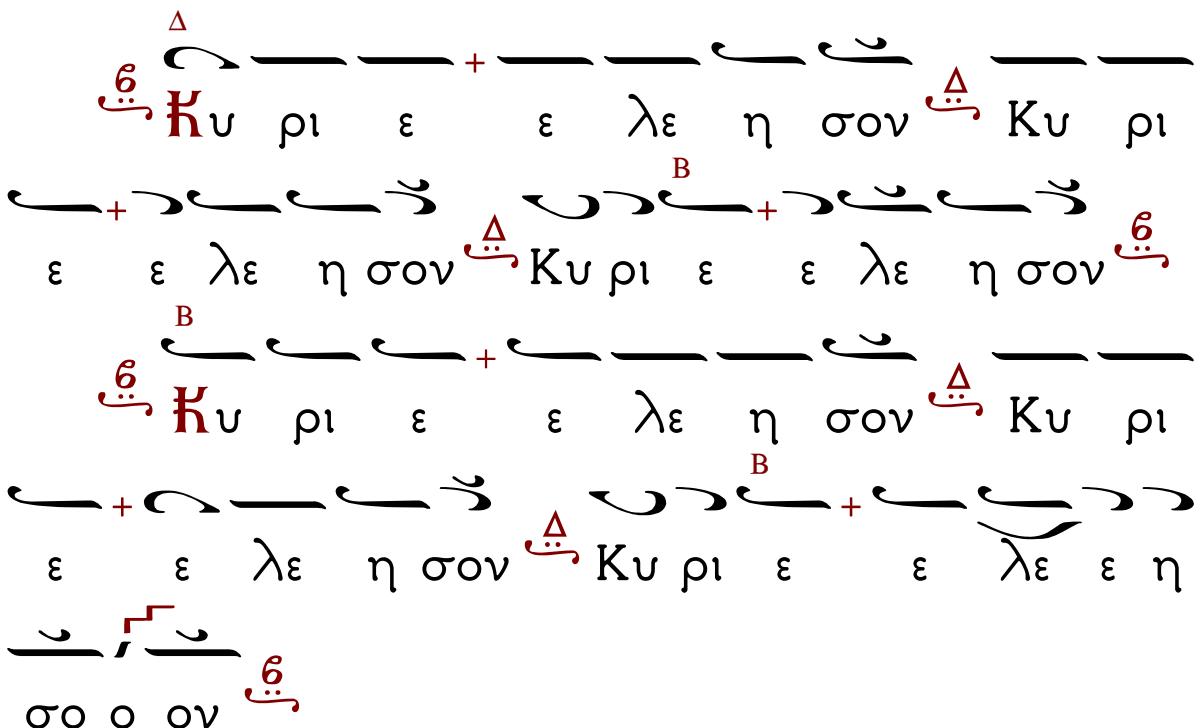
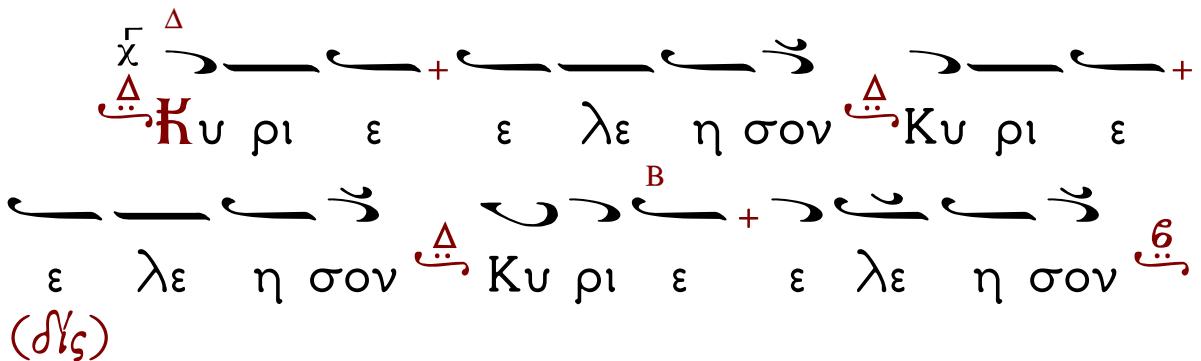
Ταις της Θεο το οκου πρεσβει αις ε
ελεη μον ε ζαλει ψον τα πληθη στων ε
μωων εγ κλη ματων

Χ λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οικ τιρ μων σου ε ξα λειψον
 το α νο ο ομημα α μου

Η εκ ψυ χης τον Θε ον α γα α α πη
 σα α σα και παν τα πλου ου τον κα τα α α λι
 που ου σα και νυν εν υ υ υ ψι ι ι
 στοι οις α γα λο με ε ε ε νη ζ και
 αι πε ε ρι χο ρε ε ε ε ευ ου ου ου
 σα ζ τω θρο ονωω του Θε ου αι τη σαι και
 η μιν τον ε λε η μο ο να Θε ε ον ζ δω

— +
 ρη θη ναι το με ε γα α ε ε ε λε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ').

Οι Κανόνες·

‘Ωδὴ α’.

Κανών τῆς Θεοτόκου. Ὁ Είρμος

Ὕχος πᾶς ἄλλος Γα

Ἄγιον γρανδί ο δευ σας ωσει ζην
ραν δι και την Αι γυπτιι αν πι μο χθη ρι αν δι α φυ γων
δι ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α λατω
λυ τρω τη και Θε ω ημωνα σωμεν δι
άγιον περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας δι

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ἄγιον περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον δι

Π προς σε κατα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι
 Ν Γ ζη των Δ Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε χ
 Γ των δυ σχε ρων και δει νων μεδι α σωσον Δ
 Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας Δ

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς
 ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
 εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δ Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι Δ
 πολλης α θυ μι ι ας εμ πι πλωσαι μου την
 ψυχην Δ ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη χ
 την του Υι ου και Θε ου σου Παναμω με Δ

Δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας Δι

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Δι Σω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον Δι δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων Δι σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω Χ

και την ψυ χην και την δι α νοι αν Δι

Δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας Δι

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σου,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ώς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Δ Νοσουν τα το σω μα και την ψυ χην Δ
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
σου Δ α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ Χ
ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α Δ

Κανὼν α' τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ α'
Ὕχος πλ. δ'. Ἀσμα ἀναπέμψωμεν λαοῖ.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ζένον ὄντα πάσης ἀρετῆς, καὶ μακρυνθέντα πράξειν, ἀπὸ Θεοῦ ἀτόποις, οἰκείωσόν με τούτῳ, εὐχαῖς εὔπροσδέκτοις σου, Ξένη σεμνὴ Ὁσία, σοῦ τὸν ξένον βίον εὐφημοῦντα.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Πῦρ σε ἀναφλέξαν νοητόν, ὡς ὅλην εὐκατάπρηστον, τὴν κοσμικὴν ἀπάτην, καὶ σαρκικὸν μνηστῆρα, ἀρνήσασθαι ἐπεισε, γνώμῃ ἀνδρειοτάτη, καὶ Κυρίῳ ἀγνῶς μνηστευθῆναι.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ζένην ἐννοήσασα ζωήν, ἐν οὐρανοῖς τὴν μένουσαν, καὶ μὴ παρεχομένην τὴν κλῆσιν ὡς τὴν πρᾶξιν, ἡμείψω καὶ ἐδραμες, ἐλαφος ὡς διψῶσα, ἀθανάτου κατ' ἵχνος μνηστῆρος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὅπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὕμνοις τὴν πανάχραντον πιστοί, Μαρίαν εὐφημήσωμεν, τὴν Θεομήτορα, τὴν κεχαριτωμένην, τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, τὸν εὔδιον λιμένα, τὴν τῶν πάντων πιστῶν σωτηρίαν.

‘Ο β’ κανών
‘Ηχος πλ. δν.
Άρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Διὰ παντοίων πειρασμῶν καὶ θλίψεων τὸν τῆς ζωῆς σου, καιρὸν διελθοῦσα. Ξένη, ἐπὶ γῆς κατήντησας εἰς πλάτος τὸ μακάριον καὶ οὐράνιον, ἐνθα χοροὶ ἀγάλλονται, ἀσμα τῷ Θεῷ, ἀναμέλποντες.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἐπὶ ὑδάτων εύσεβοῦς ἀσκήσεως πεφυτευθεῖσα καλῶς, τρόποις εύσεβείας σεαυτὴν ἐκόσμησας. Ὁθεν ἐπὶ ὑδάτων με ἀμαρτίας ἐστῶτα καὶ κινδυνεύοντα, σῶσόν με τῇ πρὸς τὸν Θεὸν μεσιτείᾳ σου.

Δόξα...

Χαριτωθεῖσα ταῖς ἐνθέοις πράξεσι χαρίτων ἡμῶν τὰς καρδίας πάντων ἔμπλησον πρεσβείας σου. Ἀμαυρωθέντες πάθεσι κακῶν ἀμαρτίαις καὶ τῷ βυθῷ ὀλισθήσαντες νῦν προσπεφευγότες δεόμεθα.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσω τοῦ βοᾶν τρανότατα τὰ μεγαλεία τὰ Σά. Εἰμὴ γὰρ σὺ Κόρη πάντοτε

προϊστασο ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα· τῷ Γίῳ καὶ
Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου μὲ κλύδωνος καὶ
δεινῶν, κινδύνων ἐρόρύσατο.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

·Ωδή γ'.

·Ο Ειρμός

·Ηχος πᾶς

Γ ^M
Δ Ου ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε
Κυ ρι ε Δ και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ
μεστερε ωσον ♡ εν τη α γαπη τη ση ♡ των
ε φε τωνη α κροτης Δις
ριγμα μο νεφιλαν θρωπε Δ
Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας Δ

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Γ Διπροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης
 τι θημιδι Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ
 με κυ βερ νη σον ^Δ προς τον λι με να σου ^Δ
 των α γα θωνη αι τι α ^Γ θων πι στων το
 στη ριγμα μο νη πανυ μνη τε ^Δ

Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
 σονη μας ^Γ

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Γ Ι κε τευ ω Παρθε νε τον ψυ χι κον
 ταραχονδι και της α θυ μι ας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ
τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ τον Χριστον ε
κυ η σας μο νη παναχραντε ^Δ
^Γ ^Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας ^Δ

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ως δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Γ ^Δ Ευ ερ γε την τε κουσατοντων κα λων
αι τι ον ^Δ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυσον ^Δ παν τα γαρ δυ να σαι
^Δ ως δυ να τον εν I σχυ ι ^Δ τον Χριστον κυ

η σασαθε ο μα κα ριστε **Δ**

Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας **Δ**

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

ΔΧα λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα
θεσιν **Δ** ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι
βο η θη σον **¶** των ι α μα των γαρ **¶** α
νελ λι πη σε γι νω σκω **Δ** θη σαυ ρον Πα να
μω με τον α δα πα νη τον **Δ**

Κανὼν α' τῆς Ἀγίας. Ὡδὴ γ'.

Ὕχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας λόγῳ τοὺς οὐρανούς.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Κατακρατήσας ἔρως ὁ θεϊκός, τῆς ἀγνῆς ψυχῆς σου, λήθην λαμβάνειν σε, τῶν τῆς ἀσκήσεως πόνων ἐπεισε, Σεμνὴ καὶ τῆς φύσεως.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τοῦ ἀθανάτου μνηστῆρος καλλοναῖς, ἥδομένη κάλλη σαρκὸς ἐμάρανας, καὶ ὥφθης, ὥραιοτάτη, θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Κεχρυσωμένας πτέρυγας ἀρετῶν κτησαμένη ὕψος πρὸς οὐράνιον, ἐπέτασας Μακαρία, ὡς περιστερὰ ἀδιάφθορος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Η φωτεινὴ νεφέλη τοῦ νοητοῦ, καὶ φαιδροῦ Ἡλίου τοῦ ἀνατείλαντος, ἐκ τῆς γαστρός σου Παρθένε, φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὅμνούντων σε.

Ἐτερος.

Ὕχος πλ. δν.

Ούρανίας ἀψίδος.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὕψηλόφρονι γνώμῃ καὶ σταθερᾷ ἔδησας,
σὺ τὸν πολυμήχανον ὄφιν καὶ ἀπενέκρωσας, διὸ
ἡμᾶς λύτρωσαι ἐκ σατανικῶν μεθοδιῶν αὐτοῦ
καὶ διάσωσον θείᾳ δυνάμει σου.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Δυναστείαν ἔξ ὕψους σὺ κατ' ἔχθρῶν
εἴληφας, καὶ τῶν νοσημάτων ἔξαίρειν τὸν
καύσωνα, διὸ παθῶν ἡμῶν τὰς ἀλγηδόνας ἐν
τάχει δεόμεθα προσπεφευγότας εἰς σέ.

Δόξα...

Ἐξενώθης τῷ κόσμῳ τῷ πρὸς Χριστὸν
ἔρωτι, ξένην βιοτὴν ἐπιδείξασα Παναοίδιμε,
τοὺς ξενωθέντας ἡμᾶς τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου,
τάχυνον ἐπίστρεψον ταῖς πρὸς Θεόν σου εὐχαῖς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ὕ τεκοῦσα ἀσπόρως τὸν ποιητὴν Ἀχραντε,
καὶ μητροπρεπῶς ἐν ἀγκάλαις τοῦτον
βαστάσασα, αὐτὸν ἰκέτευε, τῆς ζοφερᾶς
καταιγίδος, τῶν δεινῶν λυτρώσασθαι ἡμᾶς τοὺς
δούλους σου.

Κάθισμα.

ὝHχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν δι' οἶκτον ὀφθέντα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρός, αὐτῷ ἡκολούθησας, ως νυμφίω Πανόλβιε, καὶ φθαρτὸν νυμφίον, προθύμως κατέλιπες, καὶ ἐνεγκαμένην, καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον· ὅθεν ἐπὶ ξένης, φερωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐνέκρωσας, καὶ τῶν ζώντων ἀπείληφας, κληρουχίαν θεόπνευστε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοποίον ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσών, ἐξ ἔχθρῶν ἀοράτων καὶ δρατῶν, τῷ σάλῳ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, καὶ ως θερμῇ ἀντιλήψει, καὶ σκέπῃ μου ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅθεν Παναγία, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἴκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου, τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, Θεοτόκε πανάχραντε, πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως, τὸν Πανάγιον τόκον σου.

Τὸ Κοντάκιον.

Ταῖς ύπερφώτοις καλλοναῖς λαμφθεῖσα,
ἔνδοξε, κατεδουλώθης τὴν ψυχὴν τῷ θείῳ ἔρωτι,
καὶ πάντα κατεμάρανας πάθη τῆς σαρκός σου·
ὅθεν γέγονας Τριάδος θεῖον τέμενος, καὶ
παρίστασαι Αὔτῃ ἀεὶ κραυγάζουσα τῶν
βοῶντων σοι· χαίροις Μῆτερ Πανόλβιε.

‘Ο Οἶκος.

Ἄγγελος καθωράθης ἐπὶ γῆς τοῖς
ἀνθρώποις ὡς ἄϋλος βιώσασα Ξένη· ἵσαγγελον
γὰρ πολιτείαν ἐπὶ γῆς σαφῶς ἐπεδείξω
πάνσεμνε, τοὺς πάντας καταπλήττουσα καὶ
προτρέπουσα βοᾶν σοι ταῦτα·

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας διαυγέστατη σελήνη·

Χαῖρε, τῆς εύσεβείας ἡ λαμπροτάτη
σαγήνη.

Χαῖρε, τὸ τῆς Ρώμης σεπτὸν
ἐγκαλλώπισμα·

Χαῖρε, τὸ τῶν Μυλάσσων εὐκλεὲς
περιήχημα.

Χαῖρε, ἡ κορωνὶς Ἀσκητῶν καὶ Ὁσίων·

Χαῖρε, ἡ βασιλὶς τῶν ἀθλούντων γυναιίων.

Χαῖρε, ἡ σεπτὴ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος·

Χαῖρε, ἀρετῆς κανὼν ἀκριβέστατος.

Χαῖρε, τῆς ἡσυχίας τὸ ἄνθος τὸ εὔοσμον·

Χαῖρε, τῆς ἀκτησίας ὁ πλοῦτος ὁ ἔντιμος.

Χαῖρε, ἡμῶν ἡ κραταιὰ προστασία·

Χαῖρε, τῶν αὐτῶν πρὸς Θεὸν θερμὴ πρεσβεία.

Χαίροις Μῆτερ Πανόλβιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης, καὶ τῶν δύο αὐτῆς θεραπαινίδων.

Στίχοι.

Ἄποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου Ξένη,

Οὗ ζῶσα καὶ πρίν, ως ἀληθῶς ἦν ξένη.

Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αἱ δουλίδες,

Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὖσαι ξέναι.

Εἰκάδι οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ξένη ἥλθε τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Παύλου Παυσιρίου καὶ Θεοδοτίωνος, τῶν αὐταδέλφων.

Στίχοι.

Παυσιρίον καὶ Παῦλον ἄμφω συγγόνους,

Ποτάμιος δόῦς καὶ συνάθλους δεικνύει.

Ίδοὺ τράχηλος ἐλθέτω δὴ τὸ ξίφος,

Θεὸν ποθῶν ἔκραζε Θεοδοτίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἰερομάρτυρος Βαβύλα, τοῦ ἐν Σικελίᾳ, καὶ Τιμοθέου καὶ Ἀγαπίου τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Στίχοι.

Πρὶν Βαβύλας ἥθλησε κατὰ δαιμόνων,
”Ηθλησε λοιπὸν καὶ διὰ τῶν αἵμάτων.

Τὸν Ἀγάπιον συνάμα Τιμοθέῳ
Σαφῶς μιμητὰς οἶδα τοῦ διδασκάλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακεδονίου.

Στίχοι.

Μονῶν ἀπείρων πατρικῆς σῆς οἰκίας,
Μακεδόνιος Χριστὲ λαμβάνει μίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Στεφθεὶς Ἀναστάσιε τῶν ἄθλων χάριν,
Παρέσχες ἡμῖν λειψάνων σῶν τὴν χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Μάρτυρος Ἐρμογένους καὶ Μηνᾶ, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φίλωνος, Ἐπισκόπου γενομένου τοῦ Καλπασίου· καὶ Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Φιλίππου Πρεσβυτέρου,

καὶ τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Βαρσίμου, καὶ τῶν δύω αὐτοῦ ἀδελφῶν.

Στίχοι.

Τοὺς τρεῖς Ἀδελφοὺς θεῖος εἷς συσχών πόθος,

Θεῖον ποθεῖν ἔπειθεν ἐκ ξίφους τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἐλλάδιος ὁ Κομενταρήσιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι.

Τὸν ξίφος θεὶς Ἐλλάδιος αὐχένα,

Ἐλληνικῆς ἔπαρσιν ἥσχυνε πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Ζωσιμᾶς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι.

Τὶς τοὺς μακρούς σου Ζωσιμᾶ φράσει πόνους;

Καὶ τὶς θανόντος τῶν πόνων σου τὰ στέφη;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, πλησίον τοῦ Ταύρου.

Στίχοι.

Ἐμή σε γλῶσσα κήρυξ πᾶς ὅν αἰνέσῃ,

Ὄν γλῶσσα Χριστοῦ γηγενῶν μείζω λέγει;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς

ήμων Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου, τοῦ ἐν Κύπρῳ ἀσκήσαντος.

Στίχοι.

Ἐχει σε τύμβος, ἀλλὰ μέχρι σαρκίου,
Καύχημα πέλεις Ἐγκλείστρᾳ σῇ φοιτῶσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἅγιας Χρυσοπλόκης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἅγιων τῆς Ἰ. Μ. Φιλοθέου τοῦ Ἅγιου Ὄρους· Φιλοθέου, πρωτίστου δομήτορος τῆς Ἱερᾶς ταύτης ἐπωνύμου αὐτοῦ Μονῆς· Θεοδοσίου ἡγουμένου ταύτης καὶ Μητροπολίτου Τραπεζοῦντος· Διονυσίου καὶ Συμεὼν ἡγησάντων αὐτῆς· Δομετίου τοῦ ἡσυχαστοῦ καὶ σημειοφόρου· Δαμιανοῦ, μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ Ὁσιομάρτυρος· καὶ Κοσμᾶ τοῦ Ἰσαποστόλου καὶ Ἱερομάρτυρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης τῆς Ρωσσίδος, τῆς διὰ Χριστὸν σαλῆς.

Στίχοι.

Ξένον βίον ζήσασα ἐν κόσμῳ Ξένη,
Ξένων δωρεῶν παρὰ Θεοῦ μετέσχες.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ὕχος Γα

Ωδὴ α'. Η περισσοναβυσσο το κον πεδον η
 λιος ε πε πολευσε ποτε ω σει τει χος
 γαρ ε πα γη ε κατε ε ρω θεν υ δωρ
 λα ω πεζο ποντο πο ρουουντι και θε α ρε
 στωως μελ πο οντι Α σω μεν τω Ku ρι 1 1
 ω εν δο ξωςγαρ δε ε δο ο ξασται
 Ωδὴ γ'. Η Φο στε ρε ωμα των ε πι σοι
 πε ε ποι θο ο οτων στε ρε ωσον Ku ρι ε την
 Χορός α' Εκ κλη σι αν ην ε κτη σω τω
 τι μι 1 ω σου αι αι μα τι

'Ωδὴ δ'.

Γ ε κα α λυψενου ρα νους η
 α ρε τη σου Χριστε ς της κι βω του γαρ
 προ ελθων του α γι α σμα τος σου της α α
 φθι ρου Μη τρος π εν τω να ω της δοξης
 σου ς ωφθη ης ως βρε φος ς αγ κα λο φο ο ρου με
 ενος π και ε πλη ρωθη τα πα αν τα της σης
 αι νε ε σε ως Γ

'Ωδὴ ε'.

Γ ει δεν Η σα ι ας συμβο λι
 κως ς εν θρονω ε πηρ μενω Θε ον ς υπ Αγ
 γε λων δοξης δορυ φο ο ρου με ενον π ω τα αλας
 ε βο α ε γω ς προ γαρ ει δον σω μα του

με νον Θε ον **π** φω τος α α νε σπε ρου **χ** και ει

ρη η νης δε σπο ο ζον τα **η**

Ωδὴ στ'. **η** **Ε** βο η σε ε εσοι **π** ι δω αν

ο πρε ε εσβυς **π** τοις ο φθαλμοι οις το σωωτη

ρι ι ον **π** ο λα οις ε πε στη **χ** εκ Θε ου Χρι

στεσυ θε ος μου **η**

Ωδὴ ζ'. **η** **Ε** τον εν πυ ρι δρο σι σαν τα **χ**

Παιδας θε ο λο ο γη σα αν τας **π** και Παρ θε νω α

κη ρα τω ε νοι κη σαν τα **χ** Θε ον Λο ο γον

υ μνου ου μεν **π** ευ σε βως με ε λω δου ου ουν

τες **π** **η** ευ λο γη τος ο Θε ος ο των Πα τε ε

ρωνη μων ^γ_η

η ^χ_η νου μεν ευ λο γου μεν ^χ_η και προσκυ

νου ου μεν το ον Κυ ρι ι ον ^π_η

Ωδὴ η'. ^π_η Η στε κτω πυ ρι ι ε νω θεν

τες ^χ_η οι θε ο σε βει ας προ ε στω τες Νε α

νι αι ^π_η τη φλο γι δε μη λω βη θεν τες ^χ_η

θει ον υ μνο ον ε με ελ πον ^π_η Ευ λο γει τε παν

τα τα ερ γα τον Κυ ρι ον ^χ_η και υ περ υ Φου ου

ται εις παν τας τους αι ω ω να ^Δ_η α α ας ^γ_η

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα

Τιμωτέρα εἰς ἥχο γ'

$\tilde{H}\chi\phi \rightleftharpoons \Gamma^\alpha$

$\Sigma \pi' \chi o\varsigma: \alpha' \chi$

Ἄλλες γα λύνει η ψυχή μου

τον Κυριον ἥκαιη γαλλία σε το
πνευματουργία πιτω Θεω ω ωτωσωω τη

πηριμους

N

¶ **¶** Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

Κιμ χ^ηκαι εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως

των Σε ρα φιμ ρ̄ την α δι α φθί ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου ου σαγ ^π_q την ου τως Θε ο το

יְהִי רָם גַּד וְעַל כָּל קְוֹן σε με γα λυ υ νο μεν

$\Sigma \pi' \chi \circ \varsigma \beta'$

11

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του ^χ_ῷ ι δου
 γαρ α πο του νυν ^χ_ῷμα κα ρι ου σι με πα α
 σαι αι γε ε νε αι αι ^π_ῷ
^N
^π_ῷ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
^K
 ιμ ^χ_ῷκαι εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
^Γ
 των Σε ρα φειμ ^χ_ῷτην α δι α φθο ρως Θε ον
^Π
 Λο ο γον τε κου ου σαν ^π_ῷτην ον τως Θε ο το
[,]
 κον σε με γα λυ υ νο μεν ^Γ_ῡ
^{Σπίχος γ'}
^χ
^π_ῷ Ο τι ε ποι η σε μοι με
 γα λει α ο δυ να τος ^χ_ῷκαι α γι ον
 το ο νο μα αυ του ^χ_ῷκαι το ε λε ος

αυ του ^χ_q εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο

βου ου με νοις αυ τον ^π_q

π^q Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

ιμ ^κ_χ και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως

των Σε ρα φειμ ^χ_q την α δι α φθο ρως Θε ον

λο ο γον τε κου ου σαν ^π_q την ον τως Θε ο το

κον σε με γα λυ υ νο μεν ^π_u

Σπίχος δ^ν ^χ_Γ ποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του ^χ_q δι ε σκορ πι σεν ^χ_q υ πε

ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ των ^π_q

π^q Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι

κ
 ιμ ^χ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φειμ ^χ
 την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου ου σαν ^π
 την ον τως Θε ο το
 κον σε με γα λυ υ νο μεν ^γ

Σπίχος ε' ^χ
 ι ^γ Κα θει λε δυ να στας α πο

θρονων και υ ψω σε τα πει νους ^χ
 πει νων τας
 ε νε πλη σεν α α γα θων ^χ
 και πλου του ουν ^π
 τας ε ζα πε στει λε κε νους ^π
^η

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
 ιμ ^χ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως
 των Σε ρα φειμ ^χ
 την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου ου σαν ^π_q την ον τως Θε ο το
κον σε με γα λυ υ νο μεν ^ρ_u

Σπίχος στ' ^χ_g ^Γ
^ν ^Δν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του ^χ_q μνη σθη ναι ε ^λ_ε ους ^χ_q κα
θως ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η
μων ^χ_q τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του
^π ^χ_q ε ως αι ω ω νος ^π_q

^π_q ^N ^Γ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βι
ιμ ^χ_q και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως
των Σε ρα φιμ ^χ_q την α δι α φδο ρως Θε ον
Λο ο γον τε κου ου σαν ^π_q την ον τως Θε ο το

κον σε με γα λυ υ νο μεν **η** Εἰτα ψάλλεται ἡ θ' ὥδη
 η Θεος ο το κε η η ελπι ι ι ις **η** πα
 αν των τωων Χριστι ι α α νων **η** σκε πε
 φρου ρει φυ υ λαττε **ε** ε ε **η** του ους ελ πι
 ι ζον τα ας ει εις Σε **η** Εν νο ομωσκια
 και γραμμα τι **η** τυ υ πονκα τι ι δωμεεν οι
 πι ι στοι **η** παν αρ σεν το την μη τραν δι α
 νοι οι γο ον α γι ον Θεω **η** δι ο πρωτοο το
 κον Λο ο γον **η** Πατρος α να αρχου Υι ον
η πρωτο το κου με νον Μη τρι **η** α πει
 ραν δρω με γα λυ νο με ε ε **η** εν **η**

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος β'.

Γυναικες ἀκουπίσθητε.

Ζενίαν τὴν οὐράνιον, ποθοῦσα Ξένη πάνσεμνε, ξένην σαυτὴν θεοφόρε, πατρίδος πλούτου καὶ γένους, φιλευσεβῶς πεποίηκας· τὸν σταυρόν σου δὲ ἄρασα, Χριστῷ προθύμως ἔδραμες, τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι, σῶσαι βροτοὺς ἐκ Παρθένου.

Ἐπερον. Ὁμοιον.

Τὴν Ξένην ἀνυμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν Καλλιπάρθενον καὶ τὴν Ἀμνάδα Κυρίου, τὴν χαριτόβρυτον Κόρην, Ἀγγέλων ἴσοστάσιον ἀνθρώπων φυλακτήριον, φυγαδευτῆρα δαιμόνων, ὑπὲρ ἡμῶν γὰρ πρεσβεύει ἀδιαλείπτως Κυρίω.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ωράθης ὑπερέχουσα, τῶν Ποιημάτων Δέσποινα, σαρκὶ τεκοῦσα Παρθένε, Θεὸν τῶν δλῶν καὶ Κτίστην, οὗ τῷ Σταυρῷ δωννύμεναι, γυναικες αἱ θεόφρονες, νεανικῶς ἡρίστευσαν, μεθ' ὃν σε πάντες ὑμνοῦμεν, δέ β' χορός εὐλογημένη Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

ἽΧος Λα

π
χ πα α α σα πνοο η η αι αι αι νε ε
σα α α τω ω τοον Ku υ υ ρι ι ι
ον η αι νει τε τον Ku ρι ι ον εκ τω ω ω
ων ου βα α νω ων αι νει ει ει τε
ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
ι ι ι στοις η Σοι πρε ε πει Δι υ υ υ μνος
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω π
π Αι νει τε αυ το ον πα α α αν τες οι
Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του η αι
νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι δυ

να α α μεις α αυ του ου ^Γ_η Σοι πρε ε πει
 υ υ μνοςτω ^Ν_ω ω Θε ε ε ε ω ω ω
 ω ^π_η

Εις τους Αἰνους.

Ὕχος α'.

Τῶν οὐρανίων ταχμάτων.

^Π
^π_η Ἄι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του ^Δ_ᾶ αι νει τε αυ τον κα τα
 το πληθος της με γαλω συ νης αυ του ^Δ_ᾶ

Οἱ τῶν Μυλάσσων νῦν παῖδες, τοῦδε
 συνδράμετε, ἵδεῖν τῆς Πολιούχου, τὸ πανάγιον
 σώμα, ταμεῖον γὰρ ὑπάρχει τῶν ἀρετῶν, καὶ
 μυροθήκη τοῦ Πνεύματος· πανευλαβῶς οὖν
 ἀσπάσασθε τὴν σορόν, τῆς παρθένου καὶ
 ἀμώμου μητρός.

^Π
^π_η Ἄι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ

γος Δι ai νει τε αυ τον Δενψαλ τη ρι ωκαι
κι θα α ρα Δ

Οι τῶν Μυλάσσων νῦν παῖδες, τοῦδε συνδρόμετε, ἵδεῖν τῆς Πολιούχου, τὸ πανάγιον σώμα, ταμεῖον γὰρ ὑπάρχει τῶν ἀρετῶν, καὶ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος· πανευλαβῶς οὖν ἀσπάσασθε τὴν σορόν, τῆς παρθένου καὶ ἀμώμου μητρός.

π Δι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω Δι ai νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ
γα α νω Δ

Ζένην τὴν θείαν ἀξίως νῦν μακαρίσωμεν, τὸ βλάστημα τῆς Ρώμης, τῶν Μυλάσσων τὸ κλέος, Καρίας τε ἀπάσης τὴν χαρμονήν, καὶ Σηλυβρίας ἀγλαΐσμα, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύει τῷ Λυτρωτῇ, δοῦναι λύσιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν.

π Δι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

η χοις ^Δ**δ**αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις

α λα λαγ μου ^Δ**δ** πα σα πνοη αι νε σα τω τον

Κυ ρι ον ^Δ**δ**

Της ἀρετῆς τὸν ἀγῶνα ὄντως διήνυσας, ἐπὶ τῆς γῆς Ὁσία, ὡσπερ ἀθλος οὗσα, σέβει τε τὰ θεῖα διηνεκῶς τοὺς ἀνθρώπους διδάξασα, καὶ τὴν οὐράνιον δόξαν ἐπιποθεῖν, διὰ τοῦτο ἡξιώθης αὐτῆς.

Δόξα. Ὁχος πλ. α'.

Ὕχος πᾶς Πα

π ^π
π ^π Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι γι ω ^χ
και A γι ι ω Πνευ μα α α τι ^π
π ^M ^π π ^π Δε ε ευ τε ε πτης Καλ λι παρ θε νου
την κοι οι μη σιν φαι αι δρω ως πα νη
η γυ υ ρι ι ι ι σω ω ω μεν ^π δευ
τε και χο ρει αν στη σω με ε θα ^χ ασμασιν
εγ κω μι ι ι ω ων γε ραι αι αι ρο ο ον
τες ^χ πτον και μυ ρο βο ο λο ον σω ω
μα α ^π ^A της πο ο λι ι ου ου ω χου
η η η μων ^π ως η λιος γα αρ ε ε ξη

η η στρα α α α ψε ^χ_ῷ τη λα α αμψι ε τω
 ων α α ρε ε των ^Δ_ᾶ και πασαν τη η ην Κα
 ρι ι ι αν ε ε νε ε ε πλη σε ε θα α
 αυ μα α α α των ^π_ῷ ως αγ γε λο ο ο ος χο
 ρε ε ευ ει ^χ_ῷ εν ου ρα α νοις ^γ_ἢ συν ται
 αις δυ υ σι ι ι θε ρα α παι νι ι ι ι
 σι ^χ_ῷ και του Βε λι αρ τη νδυ υ να α α α
 μιν ^π_ᾶ ε πι της γη ης κα α α τε στο ο ο
 ρε ε ε ε σε ^π_ῷ δε ε ευ τε ε φι λε ε
 ορ τοι μυ υ στι κως αυ τη ν πα νη γυ υ
 ρι σω ω μεν ^π_ᾶ λε ε ε ε γο ο ο ον τες ^π_ῷ χαι

αι ροις Πα ^πραδει ει σε ο τα μυ υ ρα βλυ
 υ υ ζων ^χκαι τας ψυ χας ε ευ ω ω δι 1
 1 1 ας πλη η η ρων ^π_Δ χαι αι ροις της Ρωμης
 το βλαστη η μα ^χτων Μυ λασων το α γαλ
 λι α αμα ^π_Δ και πασης τη η ης Κα ρι 1 1
 ας το ε γκααλλω ω ω ω πι 1 1 1 σμα
^M ^π_Δ χαι αι αι αι ροι οις ^χο τι το α φθαρ
 τον στε φος συν τω τι μι 1 1 1 ω ω
 Σταυ ρω ^χ α στραα σι πε ποι κιλ με ε ε νω
 ω σπερ και Κων στα ντι 1 νω τω ω α
 α α να α α α κτι ^Δ_χ τη σε πτη σου κοι μη

η η σειει ε ε ε δει ει χθη η η σοι
 παλλω μη η τερ α ζι α γα αστετων πο
 λε μι ων τα θρα αση κα α τα α α βα α α
 α λε ρι και των ψυ χων η η μων τα ελ κη θε
 ρα α πε ευ σον ταις προς Θε ον με
 ε ε σι τει ει αι αις σου ου ου ου ου

Ὕχος πάρα

καὶ νυν καὶ αἱ εἰς τους αὶ ω
 νας των αἰωνῶν αἱ μηνῷ
 Μαὶ καὶ βἱζομενσὲῷ Θεὸς τοὺς Παρ
 φεὶς νεῷ καὶ δόξαὶ ζομενσὲῷ οἱ πιστοὶ καὶ
 ταχρεῖς οἵ την πολιν την αἱ σειστον το
 τει εἰ χος το ἀρρηκτον την αρρα γη προ
 στασι ἀντι και κα τα φυ γη ηντων ψυχων
 η ει μωνῳ

Δοξολογία Μεγάλη σε ἥχο πλ. α'. Ἐπιλογές.

Ὕχος λαῷ Πα—^ο—

χ ^K
ঃ দো জাসো তু দেই জান তু তো ফওস দো জা এন উ^Δ
ঃ পু ই স্টো ই থে ও ন' কাই এ পি গুস এ রূ ন
ঃ নু এন অন ঝু পো ই এন দো কু আ
χ ^K
ঃ য মনু মেন সে এ লো গু মেন সে প্ৰো স্কু
ঃ নু মেন সে দো জো লো গু মেন সে ন' এ এ চা রু
ঃ স্টো মেন সো দী আ তৱ মেগা আ লু সু দো
ঃ জান
χ ^K

ঃ কু রু এ বা সু লেন ন' এ পু রু নু এ থে
ঃ এ পা তে র পা ন্তো কু র এ ন' কু রু এ ন' এ
ঃ মু নো গু নে ই এ সু খু র স্টে কাই আ গু এ

Πνευμα

^χ
^ÿ

^K

χ **Κ**υρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου

ο γι ο ος του Πατρος ^{v'} **η** ο αι αι ρων την α

μαρτι ι αν του κοσμου ^χ **η** λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου ^χ
^K

χ **Π**ροσδεξαι την δε η σιν η μων ^{v'} **η** ο κα

θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πατρος και ε

λε η σονη μας

^χ
^ÿ

^K

χ **Ο** τι συ ει μο νος **A** γι ος Συ

ει μο νος **Κ**υ ρι ος **η** Ι η σους Χριστος εις

δο ο ζαν Θε ου Πατρος α μην
 ραν ευ λο γη σω
 σε νι και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον
 αι ω ω να νι και εις τον αι ω να του αι ω
 νος
 Κα τα ζι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
 με ρα ταυ τη νι α να μαρ τη τους φυ λα χθη
 ναι η μας
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος
 των πα τε ε ρων η μων νι και αι νε
 το ον και δε δο ζα σμε ε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ω νας α μην

۷۹

χ ḥ **F**ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας **ν** κα θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε

πι σε

۷۹

Δ **K**
χ ḥ Θ υ λο γη το ος ει **Kυ** ρι ε δι δα

 (τρίς)
ξον μεταδι και ω ματα Σου

x
ö

Κ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με **ν**^{γ'} ι α σαι

την ψυχην μου ο τι η μαρτον Σοι

x
q

Κχ ἔτει προσέσε κα τε φυγον δί δα ζο ον

με ^{ν'}**η**του ποι ειν το θελη μα ασου ^{ν'}**η** ο τισυει
 ει ο Θε ος μου χ
ϙ
<sup>χ
ϙ</sup>**Ο** τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
 τισουο **ψ**ομεθαφως χ
ϙ
<sup>χ
ϙ</sup>**Π**α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
 νωσκουσι <sup>χ
ϙ</sup>**Ἄ**γιος ο Θε ος ^{ν'}**η** Α γιος I
 σχυρος ^{ν'}**η** Α γι ος α θα να τος ε λε
 η σον η μας χ
ϙ
<sup>χ
ϙ</sup>**Δ**οξα Πα τρι ι και γι ω και α γι ω Πνευ
 ματι χ
ϙ
<sup>χ
ϙ</sup>**Κ**αι νυν και α ει ^{ν'}**η** και εις τους αι ω

לְמִזְבֵּחַ

νας των αι ωνων α μην

۷۹

K χ̄ ḥ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

χ
ϙ

Ἀσματικόν.

χριστού για είναι ο Θεός είναι ος
άλλα αλλαγή σχυτικού ρος
για ος Α α α θανατος ε ε λε η η
σο ο ον η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

ἔτην Α μναδαΚυ ρι ου την καλ λι παρ δε
 νον την Ο σι αν νυν Ξε νην α νευ φη μου
 ουν τες πι στοιν και αγ γε λοις ο μο δι αι
 τον υ μνη σω μεν την του κο σμου τα τερ
 πνα και την δε προ σκαι ρον ζω ην ως ο οναρ
 λο γι σα με ε ε νην ρι υ περ η μων δε Κυ
 ρι ι ω α δι α λει ει πτως πρε σβε ευ
 ου ου σα α α αν

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

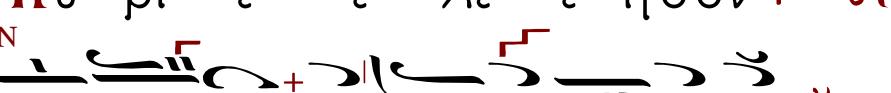
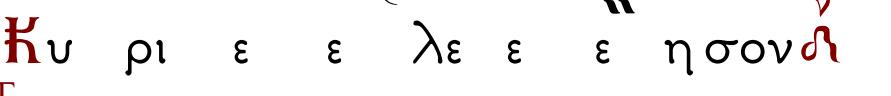
ἽΧΟΣ ΝΩ

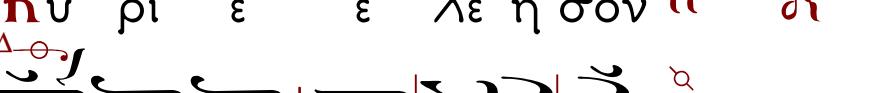
1. Χριστοῦ σωτήριον ελέην επιστολὴν
2. Χριστοῦ σωτήριον ελέην επιστολὴν
3. Χριστοῦ σωτήριον ελέην επιστολὴν
4. Χριστοῦ σωτήριον ελέην επιστολὴν
5. Χριστοῦ σωτήριον ελέην επιστολὴν
6. Χριστοῦ σωτήριον ελέην επιστολὴν

ETEPA

1. γ Κυριε ελέη σοντι
2. γ Κυριε ε ε λε ε ε η η σον
3. γ Κυριε ε ε λε η η σον δι

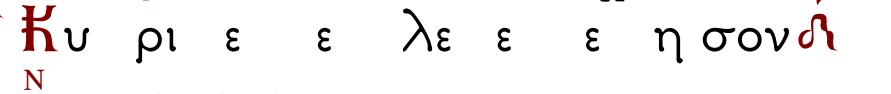
4. Κυριε ε ε λεη σοοον

5. Κυριε ε ε λε ε ησον

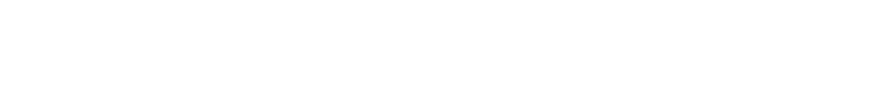
6. Κυριε ε ε λε ε ε ησον

7. Κυριε ε ε λεη σον

8. Κυριε ε ε λεη σον

9. Κυριε ε ε λεη σον

10. Κυριε ε ε λε ε ησον

11. Κυριε ε ε λε ε ε ησον

12. Κοικυριε

'Ανπίφωνον α'

'Ἔχος πά Δι

μη η ην

Σπίχ. α! Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νοματο Α γιον αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονη μας

Σπίχ. β! Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πιλανθανου πασας

τας αν τα πο δοσεις αυ του

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. γ' Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει

Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Σπχ. δ' Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Γαῖς πρε σβει αἰς τῆς Θεοῦ τὸ οκου
Σωτερ σωσον η μα α ας
Ἀνπίφωνον β'

μη η ην
Σπίχ. α' ι νει η ψυ χη μου τον Κυρί^{ον}

ον αι νε σω Κυρί ον εν τηλώ η μου

ψαλλωτω Θεω μου ε ως υ παρχω

ω σον η μα ας γι ε Θεου ο εν

Αγιι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας οι αλληλου ι α

Σπίχ. β' Μα κα ρι ος ου ο Θεος

Ι α κωβ βο η θος αυ του ^{Δ.} η ελ πις
 αυ του ου [♂] ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

του ^{Δ.}

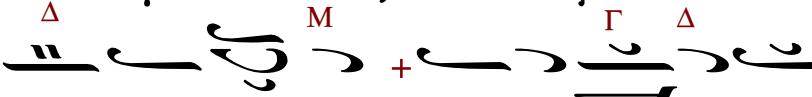
^χ ^{Δ.} Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^{Δ.} ο εν
^B ^M ^{Δ.} Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 φαλλονταςσοι αλ λη λου ι α ^{Δ.}

Σπίχ. γ! ^χ ^M ^{Δ.} Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^{Δ.} την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^{Δ.}

^χ ^{Δ.} Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^{Δ.} ο εν
^B ^M ^{Δ.} Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^{Δ.}

Δ M Γ Δ

 φαλλονταςσοι αλληλουι α Δ
 Σπχ. δ! Δ
Bα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
 αι ω να Δ ο Θε ος σου Σι ων xεις γε νε

 α αν Δ και γε νε αν Δ
 Δ Cω σον η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν
 B M G G
 A γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ

 φαλλονταςσοι αλληλουι α Δ
M Δ
Dο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

 ω Πνευμα τι Δ
M G Δ B G
Δ Kαι νυν και α ει και εις τους αι αι

 ω νας των αι αι ω νων Α μην Δ

Μ Δ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρχων
 Μ
 β και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 Β Δ Γ Δ
 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
 Ζ' Δ
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 Δ
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως εν
 Μ Δ Γ
 αν θρω πη σας β σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 Δ
 ο Θε ος Δ θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 Χ Δ
 ει εις ων Ζ' της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 Δ
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 Δ Γ Δ
 γι ω Πνευ μα τι β σωσον η μα α ας Δ

Τό γ' ἀνίφων.

Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Στίχ. Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Ἄγαθην Α μναδαΚυ ρι ου την καλ λι παρ θε
νον την Ο σι αν νυν Ξε νην α νευ φη μου
ουν τες πι στοι η και αγ γε λοις ο μο δι αι
τον υ μνη σω μεν την του κο σμου τα τερ
πνα και την δε προ σκαι ρον ζω ην ως ο οναρ
λο γι σα με ε ε νην υ περ η μων δε Κυ
ρι ι ω α δι α λει ει πτως πρε σβε ευ
ούου σα α αν

Εἰσοδικόν

Ἄχος Δι

ἔχεται τε προ σκυ νη σω μεν καὶ προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ου ο εν α γι οις
 θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου
 ι α

Ἄπολυπίκιον.

Ὕχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

ἔτην Α μναδαΚυ ρι ου την καλ λι παρ δε
 νον την Ο σι αν νυν Ξε νην α νευ φη μου
 ουν τες πι στοιν και αγ γε λοις ο μο δι αι
 τον υ μνη σω μεν την του κο σμου τα τερ
 πνα και την δε προ σκαι ρον ζω ην ως ο οναρ
 λο γι σα με ε ε νην ρι υ περ η μων δε Κυ
 ρι υ ω α δι α λει ει πτως πρε σβε ευ
 ου ου σαν

Εἶτα τὸ Ἀπολυπικό τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς.

Ὕχος ἡ πα

πρὸς τὸν μητραν παρθενίαν κηναγίαν σαστων
 τοκωσου δέκατην ραστου Συμεωνίαν
 εν λόγη η σασωτερία πρεπεπονθασας
 και νυν ε σωσας η μας Χριστε ε ο Θεος πρόσωπο
 αλλ' ειρηνευσον εν πολεμοις το πολεμοντας
 λιτευ μαδέκατην κραταιαιωσον βασιλειας
 ους η γα πη η σασδέκατην μονοφιλανθρωπω
 ω ποοοοοσ πρόσωπο

**ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
Τῆς Ὁσίας Μητρός ἡμῶν Ξένης.**

Προκείμενον. Ἡχος βαρύς.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 5:22-26; 6:1-2

Ἄδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύματι, πνεύματι καὶ στοιχῶμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες. Ἄδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἀνθρωπος ἐν τινι παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος· σκοπῶν σεαυτόν, μὴ καὶ σὺ πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλληλούϊα. (γ') Ἡχος δ'.

Ὕπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ὕχος πάντα Πα

πᾶκτυριε εεληη σον

πᾶς ἁγιοὶ εἰς εἰς λατερόσον πᾶς

πᾶς Κοικυρὶ εἶ πᾶς

χ ḥ **Κ**αι τω πνευματι । । । । । σγ **π**

Ἐτερον. Εἰς Κυρίου οικονομίαν οἱ Κυριοὶ εἶπαν

ପ୍ରକାଶ ମହାନ୍ ପି ଏ ପ୍ରକାଶ ମହାନ୍ ପି ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ ଏ

πᾶσα μηνὸς ἡμέρα

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,

Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,

Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,

ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,

Καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,

ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,

Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,

Ἄλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙC ΑΓΙΟC

Ὕχος π.ῷ Πα Ἐναρμόνιος

χ ^π ει ει εις α γι ος κ ει ει εις κυ ρι
 π ει ει εις α γι ος κ ει ει εις κυ ρι
 ι ι ος ι η σους χρι στος ψ εις δοξαν Θε
 ρ ρ ρ ρ ρ
 ου Πατρος α μην π

Ἕκτος ἔτος

Ἡχος λῃ^q Πα^π χ^π α^π νες Α α α φες ζη^q Συγ
 χω ω ρησον ο Θε ε ε ος ζη^q Τα Πα
 πα α πτωω μα α τα Η μων δι^π Τα
 Ε κου ου σι ι ι α ζη^q τα α κου ου
 ου σι ι ι α δι^π τα εν γνωω ω σει ζη^q και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι α δι^π τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα ζη^q τα κα τα νουν δι^π και δι^π α ανοι οι αν δι^Δ τα
 πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρη σον ζη^q ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος ζη^q

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

$\tilde{H} \chi o s \lambda \ddot{\alpha}$ $\Pi \overset{\circ}{\alpha}$

Χριστε ε το φως το α λη θι νον ριτο
φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο
ον παν τα α αν θρωω πον ερ χο ο ο με
νον ει εις τοον κο ο ο ο ο ο ο ο
σμον πι ση μει ω θη η τω ω ε εφ' η η
μα ας ρι το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου ου σου ρι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον πι και κα τε ευ θυ υ υ
υ νο ον δι τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν τοο ο λωω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^χ^π και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ων α μην ^Δ

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἡχος Λα

Ἐκτασις. $\frac{q-\pi}{\chi}$

Εἶδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ὕχος Δί

Ἐγίδομεν τοφως τοαλη θι νον ε λα
 βομεεν πνευ μα ε που ρα α νιον ευ ρομεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προσκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος Δί

μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην αι ω ω
 νι ον

Δ Πληρωθη τω το στο μα η μων Δ
 αι νε σε ως σου Κυρι ε 6 ο πως υ μη
 σωμεν την δο ο ξαν σου Δ ο τι η ξι ω
 σας η μας Δ των α γι αν σου με τα σχειν
 μυστηρι ι ι ι ων 6 τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου 6
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α α Δ

Εἶη τό ὄνομα...

Ἄχος Δι

Αμην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου εν λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η εν λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Ἡχος Βαρύς ς Zω ^z
 Λε ^z Πα να γι i α Δε
 ε σποι να ^Π u πο την σκε ε ε πην σου παν τες
 Π οι δου ου λοιοι σου τρε ε χομεν και πα ρα
 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι ^z
 προφθασον και λυτρωσε η μας ^u α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
 οι δα μεν ο ο τι ^Π δυ u να σαι ^u παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^z Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι i
 α των πι στων ^Δ u Κε χα ρι τω με ε νη η ε

πα α κου σον ^π_q των πα ρα α κα λου ουν των σε
 ε ε ε ε ε ε ^z ε ^M ε ^τ ε ^z

Θεοτοκία εἰς ἡχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἔχος Βαρύς ἐ· Ζω

Λε ^z Χ ^z Η ^z
 Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^γ η αν
 Φρω πι νη προ οστασι α ^γ Πα να γι α δε
 εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι ^χ των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα ^γ σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ γω ο α α θλι ος ^z
 παν το θεν πο λε μου ου με νος ^γ και πα ρα

μυ θι ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου ^z Δε ε
σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα
σι ι ατων πιστων ^q ^r μη μου πα ρι ι δης
την δε ε η σι ι ιν το οσυ μ φε ε ρον ποι η η
σον ^z

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ~ Ζω

χ ^{z³} | Κ — — — | Σ Γ — — — |
 z ~ Με τα βο λη των θλι ι ι βο με ε
 νων λ α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων υ πα αρχουσα ~ Θε ο τοο κε Παρ θε
 ε νε λ σω ζε πο ολιν και λα ον λ των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη η των
 χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων z

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν I.N. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.